

резервних валют Міжнародного валютного фонду зайнявши за часткою (11 %) одразу третє місце – після долара США (40 %) та Євро (31 %). В загальносвітових резервах МВФ оцінює частку юаню в 1,07 %.

Крім цього, досить розповсюдженим засобом заліку взаємної заборгованості на міжнародному рівні є Спеціальні права запозичення – резервний та платіжний засіб, який емітується Міжнародним Валютним Фондом. Даний платіжний засіб існує лише у безготівковій формі у вигляді записів на банківських рахунках.

Література.

1. Авдокушин Є.Ф. Міжнародні економічні відносини / Є.Ф. Авдокушин. – К., 1998.
2. Аналіз економіки / Під ред. В.С. Рибалкіна. – К. : МО, 1999.
3. Борхардт К.Д. Європейська інтеграція / К.Д. Борхардт. – Москва-Брюссель: АСІ, 1996.
4. Буглай В.Б. Міжнародні економічні відносини / В.Б. Буглай, М.М. Лівенцев. – К. : 1998.
5. Кіресев Л.П. Міжнародна економіка / Л.П. Кіресев. – Ч. 1-2. – М., 1998.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ

ФЕДОСОВА В.О., СТУДЕНТКА*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА

Особливої актуальності та складності сьогодні набуває проблема посилення орієнтації обліку на управління, що передусім стосується організації впровадження на підприємствах та забезпечення належного функціонування управлінського обліку.

Організація управлінського обліку є внутрішньою справою самого підприємства. На відміну від фінансового обліку, ведення управлінського (внутрішньогосподарського) обліку не є обов'язковим для підприємства. Система управлінського обліку слугує лише інтересам ефективного управління, тому рішення про доцільність її ведення керівник підприємства ухвалює виходячи з того, як він оцінює

* Науковий керівник – Бірченко Н.О., старший викладач

витрати і вигоди від її функціонування. Управлінський облік є ефективним, якщо він дає змогу полегшити досягнення цілей підприємства з якнайменшими витратами на організацію та функціонування самого обліку.

Згідно Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», внутрішньогосподарський (управлінський) облік – це система збору, обробки та підготовки інформації про діяльність підприємства для внутрішніх користувачів у процесі управління підприємством [1].

На думку У.М. Ковалишин, «...система управлінського обліку має не тільки забезпечити систему управління необхідною інформацією, але і координувати всі функції системи управління. В системі управління здійснюють процеси планування, організації, контролю і регулювання для успішної діяльності підприємства, а управлінський облік обслуговує всі ці процеси» [2].

Об'єктами управлінського обліку, як зазначає М.З. Майвійчук, є витрати в цілому по підприємству і структурних підрозділах; результати господарської діяльності підприємства і його підрозділів; фінансові результати (витрати) центрів відповідальності; внутрішнє ціноутворення, що припускає використання трансфертних цін; бюджетування і система внутрішньої звітності [3].

Процес організації управлінського обліку в практичній діяльності має бути поступовим, взаємопов'язаним та обґрунтованим. Для досягнення поставлених цілей і визначених завдань необхідно враховувати загальні напрями розвитку, а також дійсний стан кожного з видів бухгалтерського обліку, аналізу, планування та контролю.

Побудова управлінського обліку на підприємстві має передусім бути спрямована на потреби управління в інформації і забезпечувати облік та контроль витрат за об'єктами обліку як за структурними підрозділами, так і по підприємству загалом, а також аналіз, оцінку та планування напрямів розвитку фінансово-господарської діяльності підприємства.

Н.В. Васюк зазначає, що одні керівники вважають за краще бачити докладні форми звітності, інші вимагають, щоб уся необхідна інформація уміщалася на одному листі [4].

На думку О.О. Довжик, система управлінського обліку пристосовується як до малого підприємства, так і до великої корпорації. Тільки набір інструментів різний [5].

На більшості вітчизняних підприємствах, особливо аграрних, відсутня єдина служба, яка займається управлінським обліком,

аналізом, плануванням виробничих показників та складанням внутрішньої звітності, внаслідок чого втрачається оперативність управлінських даних.

З метою забезпечення більшої оперативності та аналітичності управлінської інформації в аграрних підприємствах доцільно в складі бухгалтерської служби виділити службу (відділ) управлінського обліку, що дасть змогу надати останньому більших можливостей у реалізації його функцій.

Завданнями управлінського обліку повинні займатися бухгалтер-аналітик, бухгалтер-контролер та бухгалтер-фінансист, кожен з яких виконуватиме свою ділянку обліку. Начальник відділу здійснюватиме контроль та перевірку форм внутрішньої звітності, формування управлінських рішень у визначених напрямках та надання звітності керівництву підприємства. Крім того, доцільним було б наділення облікових працівників у підрозділах підприємства частково повноваженнями аналітиків, що дасть можливість організувати аналітичний облік, здійснювати аналіз виконання планових показників та причин відхилень від них, формувати масив інформації про виробництво продукції, витрати в розрізі ланок та видів продукції на рівні виділених центрів відповідальності. При цьому безпосередньо на місці – у підрозділі працівник повинен займатися призначеною для нього ділянкою роботи.

Реформування бухгалтерської служби є важливою складовою створення в аграрних підприємствах принципово нової системи управління витратами, яка дасть можливість чітко відстежувати, аналізувати й контролювати витрати та прибутки, оперативно отримувати інформацію, необхідну для вжиття заходів щодо підвищення ефективності виробництва та прийняття управлінських рішень.

Створення управлінського відділу не регламентується законодавчо, форму його організації вибирають, виходячи з структури, особливостей діяльності та потреб управління.

Успішність і стабільність фінансової діяльності підприємства залежить від урегульованої системи управлінського обліку, яка передбачає процес планування, обліку, контролю, аналізу, регулювання. Їх взаємозв'язок і повна гармонія дадуть можливість обрати правильну стратегію діяльності та досягти успіхів як на внутрішньому, так і зовнішньому ринках.

Література.

1. Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні: Закон України від 16 липня 1999 року № 996 – XIV: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Ковалишин У.М. Роль та місце управлінського обліку в системі управління сучасним підприємством / У.М. Ковалишин // Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України. – Вип. 16.1. – 2006. – С. 253-259.
3. Матвійчук М.З. Теоретичні аспекти функціонування управлінського обліку на підприємстві / М.З. Майвійчук // Інноваційна економіка. – № 6 (44). – 2013. – С. 299-305.
4. Васюк Н.В. Методологія організації управлінського обліку на підприємстві / Н.В. Васюк // Вісник соціально-економічних досліджень. – Вип. 1 (48). – 2013. – С. 40-45.
5. Довжик О.О. Роль управлінського обліку та проблеми його впровадження на підприємствах / О.О. Довжик // Вісник Полтавської державної аграрної академії. – № 2. – 2012. – С. 174-179.

ОСНОВНІ МЕТОДИ МОТИВАЦІЇ АГРАРНОЇ ПРАЦІ

***ЦИМБАЛІСТ А.В., СТУДЕНТКА МАГІСТРАТУРИ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

В умовах високої конкуренції на агроринку дедалі більше підприємців інвестують у розвиток людських ресурсів, розглядаючи їх як активи підприємства. Процес управління персоналом, як і будь-який інший управлінський процес, включає такі складові: планування, організацію, мотивацію та контроль. Серед них важко визначити важливість тієї чи іншої складової, проте з посиленням ринкової конкуренції великого значення набуває саме функція мотивації персоналу.

Мотивацію як категорію розуміють у двох аспектах, а саме: як внутрішній стан особистості та як функцію менеджменту, завданням якої є формування у персоналу певного рівня необхідності працювати. Мотивацію можна характеризувати також як сформований у свідомості особистості «рівень необхідності» здійснення дій, які призведуть до задоволення потреби і тим самим досягнення власних

* Науковий керівник – Харчевнікова А.С., ст. викладач